



סוד התפלה בעליית הגג

מעשה שחלה בנו של רבן גמליאל

הָאֲרָמוֹן הָעָצוּב:
מָה עוֹשִׂים כְּשֶׁהוֹפְאִים
כְּשֶׁהָרוֹפְאִים מְרִימִים יָדֵים?

הַבֶּן שֶׁל נָשִׂיא יִשְׂרָאֵל, רֶבֶן גְּמְלִיאֵל,
חָלָה בַּמַּחֲלָה קָשָׁה מְאֹד. הַחוּם שָׁלוֹ
בָּעֵר כָּמוֹ אֵשׁ. כָּל הָרוֹפְאִים נָסוּ לַעְזֹר
שְׁקוּיִים וּתְרוּפוֹת, אֲךָ דָּבָר לֹא עֲזָר.

רֶבֶן גְּמְלִיאֵל יָדַע הֵיטֵב: הָרוֹפְאִים הֵם רַק
שְׁלִיחִים. הַתְּרוּפָה הָאֲמִתִּית מִגִּיעָה רַק
מִהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

שְׁלִיחוֹת שֶׁל חַיִּים וּמָוֶת

רַבּוֹן גַּמְלִיאֵל קָרָא לְשָׁנִי
תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים צְעִירִים
וְאָמַר לָהֶם בְּקוֹל דְּחוּף:

"סֵעוּ מֵהָר אֶל רַבִּי חֲנִינָא בֶן
דּוֹסָא! תִּגִּידוּ לוֹ שְׁבָנִי שׁוֹכֵב
חוּלָה, וּבִקְשׁוּ מִמֶּנּוּ שִׁיתַּפִּיל
וַיִּבְקֹשׁ עָלָיו רַחֲמִים!"



לָמָּה הַנָּשִׂיא הָעָשִׂיר שָׁלַח לַצַּדִּיק הָעָנִי?



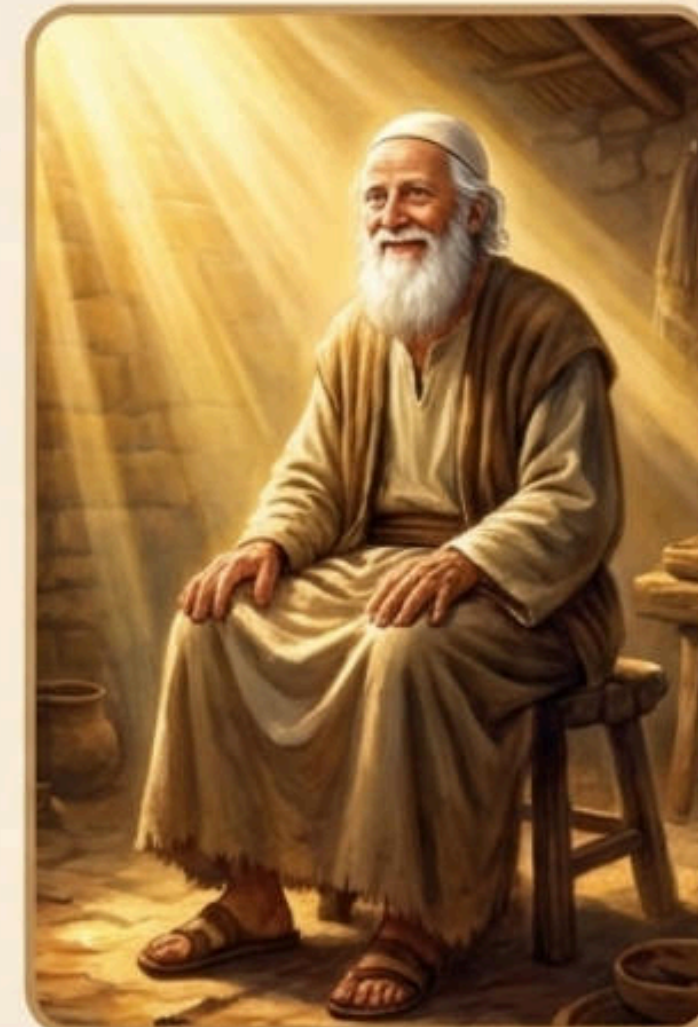
רַבֵּן גַּמְלִיאֵל

- נָשִׂיא יִשְׂרָאֵל, מִנְהִיג הַדּוֹר.
- עָשִׂיר גָּדוֹל, גֵּר גֵּר בְּאַרְמוֹן.
- יוֹדֵעַ שְׁכָסָף לֹא יָכוֹל לְקַנּוֹת בְּרִיאוֹת.



רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוּסָא

- עָנִי מְרוֹד, אוֹכֵל רֶק חֲרוּבִים יְבֵשִׁים.
- מְקַיֵּים כָּל מִצְוָה בְּהַדּוֹר וּבִדְיוּק.
- בְּגִלָּל אֶהְבָּתוֹ לַה', הַשֵּׁם שׁוֹמֵעַ מִיד לְתַפְלָתוֹ.



דוֹהָרִים לְעֶזְרָה בְּתַפִּילָּה

הַשְּׁלִיחִים לֹא בִזְבוּזוֹ שָׁנְיָה. הֵם רָכְבוּ שָׁעוֹת
אַרְכּוֹת בַּדְּרָכִים הַמְּאוּבָּקוֹת. הַלֵּב שָׁלָהֶם
דָּפַק בְּחִזָּקָה, וְהֵם הִתְפַּלְּלוּ שִׁיגִיעוּ לַגָּלִיל
בְּזֶמֶן, לִפְנֵי שִׁיחָיָה מְאוּחָר מִדֵּי.



הַבְּשׁוּרָה בַּפֶּתַח שֶׁל הַצַּדִּיק

הֵם הִגִּיעוּ חֲסֵרֵי נְשִׁימָה.
"רַבִּי חֲנִינָא! צַעֲקוּ, "הֵבֶן שֶׁל
הַנָּשִׂיא בְּסִכְנָה אֵימָה! אָנָּה
הִתְפַּלֵּל עָלֵינוּ מִיָּד".

רַבִּי חֲנִינָא לֹא נִלְחָץ. הוּא
יָדַע בְּדִיוֹק מָה עָלָיו
לַעֲשׂוֹת. הוּא פָּנָה אֶל
הַמַּדְרָגוֹת...



עולים לעליה: מקום לבד עם ה'

כדי שהתפלה תהיה מושלמת,
רבי חנינא לא נשאר בחדר עם
השליחים.

הוא טפס אל עליית הגג.

זהו מקום שקט ונקי מהפרעות.
מקום שבו אפשר לעמוד לבד –
רק הוא והקדוש ברוך הוא.
ואז, נעשה שקט עמוק.



תַּפִּלָּה מִלֵּב טָהוֹר

רַבִּי חֲנִינָא עָצַם אֶת עֵינָיו.
הוּא שָׁפַךְ אֶת לְבוֹ לֵה' וּבִקֵּשׁ רַחֲמִים עַל
הַיָּלֵד הַחוֹלָה. הוּא הִתְפַּלֵּל כְּמוֹ בֶּן אָהוּב
הַמְדַּבֵּר לְאָבִא שְׁלוֹ בְּאַהֲבָה וּבְדַבְּקוֹת.

לְמַטָּה, הַשְּׁלִיחִים חִכּוּ בְּמַתַּח.
הֲאִם הִתְפִּילָה הִתְקַבְּלָה?



הסוד הגדול: תפילה שגורה

תפילה עם מחשבות

לפעמים המלים נתקעות, הפה ממהר, או שאנו חושבים על דברים אחרים.

שגורה בפי

מלה מחברת למלה בשמחה. המלים יוצאות "חלק" מהלב ללא שום עכוב או טעות! זה סימן מהשמים שה' אהב את התפלה וקבל אותה!



"וְכִי נָבִיא אַתָּה?!"

רַבִּי חֲנִינָא יָרַד אֶלֵיהֶם, מְחִיךְ וְאָמַר:
"לָכוּ. חֲלֹצְתוּ חֲמָה!" (הַחֵם עֲזַב אוֹתוֹ,
הוּא הִבְרִיא).

הַשְּׁלִיחִים הָיוּ בְּהֶלֶם: מֵאִיפֹה הוּא יוֹדֵעַ
שֶׁהַיֶּלֶד הִבְרִיא בִירוּשָׁלַיִם?
עָנָה לָהֶם הַצַּדִּיק:
"לֹא נָבִיא אָנֹכִי! אֶלָּא שֶׁהִרְגַּשְׁתִּי
שֶׁתִּפְּלָתִי הִיְתָה שְׁגוּרָה בְּפִי, וְלָכֵן אָנִי
בְּטוֹחַ שֶׁהִיא הִתְקַבְּלָה מִיָּד!"

רושמים את הזמן המדיק

הנשליחים היו חכמים מאוד.
הם הביטו החוצה על
השמש ורשמו במדיק
על פתק את הט את
השעה שבה רבי חנינא
אמר את המלים.

הם קפצו על הסוסים ודהרו חזרה כל
הדרך לירושלים.

הַבְּשׂוּרָה הַטּוֹבָה בִּירוּשָׁלַיִם

כְּשֶׁהִגִּיעוּ הַשְּׁלִיחִים, רִבֵּן גַּמְלִיאֵל יָצָא
לִקְרֹאתָם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה! "בָּרוּךְ ה'!",
קָרָא, הֵבִן שְׁלִי מְרָגִישׁ מְצִיָּין! הַחֶם הַנּוֹרָא
פָּתְאוּם יָרַד, הוּא פָקַח עֵינַיִם וְשָׁאֵל
אוֹתָנוּ אִם אֶפְשָׁר לְשִׁתּוֹת מִיָּם צְנוּנִים!"



”הַעֲבוּדָה!” – הַנֵּס הַגָּלוּי

הַשְּׁלִיחִים פָּתְחוּ אֶת הַפֶּתַח שְׁלָהֶם וַנְּדַהֲמוּ: ”הַעֲבוּדָה!” הֵם צָעְקוּ בַּשְּׁבוּעָה שְׁמִיחָה,
”לֹא חֲסִרְתֶּם וְלֹא הוֹתַרְתֶּם וְלוֹ בְּדִקָּה!”
בְּדִיוֶק, מִמֶּשׁ בְּאוֹתוֹ רָגַע שְׁאֲשֹׁר רַבִּי חֲנִינָא סִיִּים אֶת הַתְּפִלָּה הַשְּׁגוּרָה שְׁלוֹ בַּגָּלִיל –
יָרַד הַחֵם לִילָד בִּירוּשָׁלַיִם! לִקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא אֵין מְרַחֲקִים.

אַנְחָנוּ: כְּשֶׁמִּהָרִים לְגִמּוֹר אֶת הַתְּפִלָּה



לְפַעֲמִים, כְּשֶׁאַנְחָנוּ מִתְּפִלָּלִים תְּפִלַּת עֲמִידָה אוֹ מְבָרְכִים, הִפָּה רֹץ מִהָר...
אַנְחָנוּ חוֹשְׁבִים עַל הַמְּשֻׁחַק בַּחוּץ וְרוֹצִים רַק 'לְגִמּוֹר אֶת זֶה'.
בְּמַצָּב כָּזֶה הַתְּפִלָּה מִתְּבַלְבֶּלֶת. הִיא לֹא מְחִיבֶרֶת לֵלֵב, וְהִיא בְּטִח לֹא "שְׁגוּרָה בְּפִינוּ".



הַכַּחַ הָאֲדִיר נִמְצָא אֶצְלָךְ בִּפְּהָ!

בַּפֶּעַם הַבָּאָה שְׁאַתָּה מְבַרֵךְ עַל תַּפּוּחַ
אוֹ מִתְּפִלָּל – תִּזְכֹּר בְּרַבִּי חֲנִינָא:

1. עֲצֹר וְקַח נְשִׁימָה.
2. עֲצֵם עֵינַיִם.
3. תִּגִּיד אֶת הַמַּלִּים בְּדִיוֹק, בְּנִחַת וּבְכּוֹנָה
(שְׁגוּרָה בְּפִיד).

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נִמְצָא אִתָּךְ, שׁוֹמֵעַ
וְאוֹת וְאוֹהֵב אֶת הַתְּפִלָּה שְׁלֹךְ מְאֹד!